

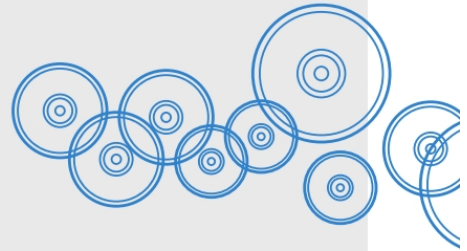

Kvernberg *The Mechanical Fair*

Ola Kvernberg (bratsj, fiolin, klaver, vokal, slagverk, theremin, autoharpe, mandolin, cello, gitar), Trondheim-Solistene, Erik Nylander (slagverk), Petter Vågan, Even Helte Hermansen (gitar, vokal), Ole Morten Vågan (kontrabass)
Jazzland Records LWC 1086
(52 minutter) 1 2 3 **4** 5 6

Dette var ikke hva jeg ventet! Coveret viste noen livlige nordiske jazz-crossover-musikere, men det jeg hørte var en uvanlig blanding av stor stilvariasjon, fra symfonisk strykeorkester – svært virkningsfullt skrevet – til grensetilfeller av progressiv pop med stort gitarbatteri. Alt er litt ukontrollert og ujevnt, men på sitt beste er det medrivende.

Når jeg pløyer gjennom instrumentlisten til komponisten Ola Kvernberg, minner det mest om Mike Oldfield, og det er noe, flere steder, av den banebrytende *Tubular Bells* over den varierte musikalske diskurs. Som i Oldfields

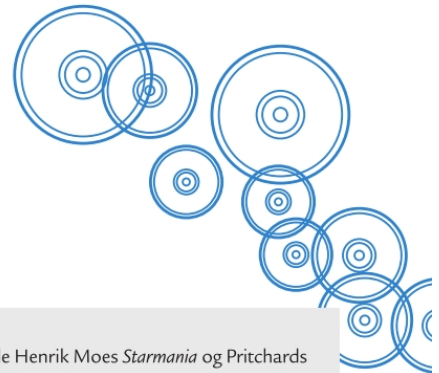
mesterverk, styres den uttrykksmessige flyten av variert instrumentasjon fra sats til sats. Ganske behendig innspilt, også.

Phonetix:

Rehnqvist *Rädda Mig Ur Dyn**, *Jag Lyfter Mina Händer**, *Psalm Ur Natten* **Adderley** *Hallucinations**, **Berge** *Soster Song****
Skoglund *Haikus Before Sleep** **Kruse** *Contrapunctus**
**** Lars Lien (altsaksofon),
*Berit Norbakken Solset (sopran),
**Teodor Berg (slagverk),
***Siri Torjesen (sopran),
****Anders Eidsten Dahl (orgel)
Lawo LWC1095
(60 minutter) 1 2 3 4 **5** 6

Stemme og saksofon kjemper mot hverandre, sammenføres og bor sammen på denne platen, der verkene er valgt spesielt for disse to instrumentale komponentene. Spennet av uttrykksmidler er stort, fra Karin Rehnqvists rop-inspirerte salmer (der den tredje, *Psalm Ur Natten*, er for saksofon solo) til to fulltonende kantater av Mark Adderley og Håkon Berge, samt Bjørn Kruses livlige gjenoppfriskning av polyfoni i Bach-stil og tiden før. Bortsett fra *Psalm Ur Natten*, er alle verkene i større eller mindre grad duett eller trio mellom saksofon, stemme, og et evt. tilleggsinstrument. Hvis platen har en svakhet, er det for lite variasjon mellom sporene, en mangel som er til

skade for Skoglunds haikuer på grunn av plasseringen i programmet. Kruses *Contrapunctus* er enestående, dens Bach-flyt og abrupte vokallinjer er en fin stilkontrast før Rehnqvists instrumentale salme lukker sirkelen. Fremragende lyd.

Davies arr **Ness** *It ain't easy* **Pritchard** *Oh no love, you're not alone* **Bowie** arr **Ratkje** *Five Years, Moonage daydream, Ziggy Stardust, Rock 'n' Roll suicide* **Moe** *Starmania* **Bowie** arr **Ness** *Five Years*
Alpaca Ensemble
Øra fonogram OF093
(50 minutter) 1 2 3 **4** 5 6

Dette er en merkelig plate med arrangementer og bearbeidelser av musikk fra David Bowies *Ziggy Stardust*-periode – ispedd Alwynne Pritchards multimedia-komposisjon *Oh no love, you're not alone* (2013). Den ble innspilt i fjor og ble gripende relevant av Bowies bortgang tidligere i år. Som hyllest er den selvfølgelig hinsides kritikk, men musikalsk fungerer den ikke helt. Maja Ratkjes Bowie-arrangementer (hun bidrar med noe vokal) og Ness dreier urolig fra svært avansert, ikke-tonal stil til gjenkjennelige variasjoner over Bowies sanger. Når originallåten dukker opp – ofte forstyrrende – ødelegges imidlertid den musikalske flyten.

Ole Henrik Moes *Starmania* og Pritchards suite *Oh no love, you're not alone* unngår den fallgruven, men er, ironisk nok, for mine ører for fjernt fra David Bowie. Platen er godt fremført og innspilt.

GUY RICKARDS, London-basert, er fast bidragsyter i *The Gramophone*, *Tempo*, *International Piano* og (2003–06) *Nordic Sounds*. Han har skrevet bøker om Hindemith, Hartmann, Henze, Sibelius og (3 kapitler) om John McCabe.